

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 46/2024, referent a la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya.

Antecedents

1. En data 07/08/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una denúncia contra la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya (FUOC), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals. La persona denunciant, en síntesi, hi exposava:
 - Que "(...) procedió a realitzar una búsqueda en Google.es con su nombre y apellidos, apareciendo como primer resultado de la búsqueda un enlace a la web de la Universitat Oberta de Catalunya (...)."
 - Que, "examinado el referido enlace, se correspondía con un trabajo académico titulado (...)."
 - Que al document esmentat hi figuren "los datos personales de (...) [la denunciante] en unión de una serie de valores (págs. 153, 162 y 163 del estudio)."
 - Que "(...) [el documento] (...) se corresponde con un estudio sobre la capacidad cognitiva de diferentes personas, entre las que se encuentra (...) [la denunciante]."
 - Que "en el estudio '(...)' aparecen diferentes resultados psicopedagógicos individuales con nombre y apellidos, siendo el principal: valoración cognitiva (...)."
 - Que, "en lugar destacado (Anexo IV del estudio), este test evalúa factores globales como inteligencia y CI (coeficiente intelectual)."
 - Que "en la página 153 aparecen los resultados de la valoración de inteligencia de (...) [la denunciante]."
 - Que "los datos publicados gozan de la categoría especial de datos (...)."
 - Que "[existe] (...) una obra literaria derivada del anterior trabajo, (...) donde figura un capítulo titulado «(...)», de la misma autora del estudio denunciado, (...) (...)."
 - Que, "para la realización del estudio, se adquirieron y trataron datos especialmente protegidos de menores de edad, supuestamente sin consentimiento de los mismos ni de sus progenitores/tutores (...)."
 - Que, "para la confección del trabajo académico resultado del estudio, se reseñaron datos especialmente protegidos de menores de edad (...) sin tomar las más elementales medidas precautorias como la pseudonimización."
 - Que, "pese a que los hechos se remontan al año 2001, los efectos de la conducta denunciada mantienen su capacidad lesiva en la actualidad (...)."

Juntament amb el seu escrit, la denunciant aportava, entre altra, la documentació següent:

- Certificació de data 04/08/2023, sobre diverses captures de pantalla relatives als fets denunciats.
 - Còpia de l'estudi controvertit, datat al gener de 2001.
 - Resguard de data 17/05/2000, de la matrícula de la denunciant al curs de quart de l'ESO d'un IES.
2. En data 08/08/2023, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va fer una sèrie de comprovacions a través d'internet sobre els fets objecte de denúncia. Així, es va constatar que, quan s'introduïa el nom i cognoms de la persona denunciant al cercador Google, apareixia en el primer resultat de cerca la publicació "...", al contingut de la qual es podia accedir quan es redireccionava a la pàgina web (...). Aquest document PDF es corresponia amb el projecte del pràcticum d'una alumna de Pedagogia de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Segons el contingut de la publicació, l'estudi es va efectuar sobre els alumnes de quart A i quart D del curs de l'ESO d'un IES de Lleida, el qual no identifica, i les dades es van extraure al llarg de l'any 2000.

Igualment, l'Àrea d'Inspecció va comprovar que el document controvertit contenia les dades personals de la denunciant i la d'altres 53 alumnes que també van participar en aquest estudi. Respecte d'això, cal diferenciar les dades relatives a dos alumnes sobre els quals versa l'estudi en més profunditat (alumne A i alumne B) de les de la resta d'alumnes, entre els quals hi ha la denunciant.

En concret, les dades personals que conté el document publicat són:

- Alumnes A i B:

En el cos del treball, l'autora els identifica amb dues inicials cadascú "per raons ètiques i per a conservar l'anonimat" i n'especifica el sexe i l'edat. Les altres dades fan referència a nombrosos aspectes de la personalitat, psicològics i de conducta relacionats amb els resultats i interpretacions d'un qüestionari d'intel·ligència general factorial (IGF), un qüestionari de personalitat HSPQ i un test HTP.

A l'annex II (entrevistes), l'autora identifica els alumnes A i B amb nom i les inicials dels cognoms. A més hi consten, entre altres, les següents dades de l'entrevista que l'autora de l'estudi va fer a la tutora de cadascun d'aquests alumnes: data de naixement; domicili (sense població); el nom, professió i horari de treball dels progenitors; la composició del nucli familiar; la llengua habitual de la família; si utilitza serveis escolars de menjador, transport i extraescolars; si va sol a casa; a qui troba a casa quan arriba; estat de salut general; escola primària de procedència; hàbits d'higiene; hàbits d'alimentació; horaris de son; diversos aspectes sobre hàbits d'ordre; aspectes sobre l'actitud envers els professors i els companys; respecte a les normes; comunicació amb la família; capacitats comunicatives; capacitats en relació amb les tasques escolars; aspectes relacionats amb l'ambient d'estudi i costums de la llar; interessos i motivacions; diversos aspectes relatius a la seva actitud a l'institut; dades sobre el context familiar i actitud dels seus membres;

sistemes de normes i valors familiars; dades sobre creences religioses de membres de la família (alumne A) i tasques domèstiques, entre altres.

També a l'annex II, en l'apartat d'entrevista amb els alumnes A i B, es transcriu el contingut d'aquestes entrevistes, de manera que s'inclouen nombroses dades personals de cada alumne, incloses les opinions sobre professors, companys i familiars, i la pràctica religiosa (alumne A), entre altres.

L'annex III inclou un quadre amb les notes acadèmiques del curs anterior —no numèriques i especificades per assignatures— corresponents als alumnes A i B.

L'annex IV conté els resultats del qüestionari IGF dels alumnes de 4t ESO A i de 4t ESO D, en dues graelles individualitzades. Els alumnes A i B s'identifiquen amb les inicials del nom i el primer cognom, cadascú dins de la llista global dels alumnes de la seva aula ordenada alfabèticament. Correlativament, s'indica la puntuació numèrica obtinguda per cadascun dels alumnes en els diferents factors del qüestionari esmentat (intel·ligència general –IG–, intel·ligència no verbal –INV–, intel·ligència verbal –IV–, raonament abstracte –RA–, aptitud espacial –ApE–, raonament verbal –RV– i aptitud numèrica –ApN.)

L'annex VII, titulat “Resultats tests sociomètrics”, conté 3 graelles amb la puntuació obtinguda en els tests sociomètrics “efectivitat” i “afectivitat”, respectivament. En dues de les graelles, els alumnes A i B s'identifiquen amb les inicials del nom i el primer cognom. La tercera graella només conté xifres.

— Resta d'alumnes:

Pel que fa a les dades de la resta d'alumnes, entre els quals hi ha la denunciada, cal esmentar que estan contingudes als annexos IV i VII de l'estudi.

A l'annex IV, els alumnes de les aules 4t ESO A i 4t ESO D s'identifiquen amb nom i cognoms dins d'unes graelles individualitzades per aula, en què es relaciona cada alumne (excepte 3 alumnes) amb el resultat obtingut respecte dels factors esmentats del IGF (IG, INV, IV, RA, ApE, RV i ApN.)

L'annex VII, titulat “Resultats tests sociomètrics”, conté 3 graelles per cadascuna de les aules, amb les dades següents: dues graelles inclouen el nom i cognoms dels alumnes, juntament amb la puntuació obtinguda en els tests sociomètrics “efectivitat” i “afectivitat”, respectivament. La tercera graella només conté xifres.

3. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 407/2023), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

En aquesta fase d'informació, en data 01/03/2024 es va requerir l'entitat denunciada perquè informés sobre la data en què l'estudi controvertit es va publicar al web <https://openaccess.uoc.edu>, així com sobre el procediment i requisits que s'exigeixen per publicar articles o estudis acadèmics en aquest web.

4. En data 13/03/2024, la FUOC va respondre el requeriment amb un escrit en què, en síntesi, exposava el següent:
- Que “el treball final (projecte de pràcticum) titulat ‘(...)’ es va publicar a l'O2 Repositori UOC el dia 16 de febrer de 2010 (...).”
 - Que “el procediment i els requisits per procedir a la publicació de treballs finals a l'O2 Repositori UOC estan descrits en els documents següents, que estan publicats en accés obert:
 - Guia per a dipositar TFC-TFM-Pràcticum a l'O2 repositori UOC (d'ara endavant, “la guia”).
 - Directrius per a la publicació dels treballs finals al Repositori Institucional, O2 (d'ara endavant, “les directrius”).”
 - Que “els documents anteriors són accessibles als estudiants de la UOC i són aquests en tot cas qui decideixen procedir a la publicació dels seus treballs en el repositori i la manera de fer-ho, així com la llicència a la que els subjecten.”
 - Que, a “(...) les Directrius per a la publicació dels treballs finals al Repositori Institucional, O2 (...) es demana als estudiants que autopubliquin, és a dir, que facin la publicació dels treballs finals de manera autònoma, seguint les pautes que els professors els marquin.”
 - Que, “en relació amb la confidencialitat, les Directrius proposen diverses opcions per tal d'eliminar dades confidencials abans de la publicació, com ‘sempre que sigui possible i de manera preferent, es pot eliminar la informació confidencial del treball’ (...) ‘es poden substituir els noms reals per denominacions i altres referències fictícies’ i ‘es pot publicar només una part del treball’.”
 - Que [a les Directrius] “(...) es concreta que ‘els treballs finals publicats en obert han de publicar-se respectant la normativa de la propietat intel·lectual, industrial i de protecció de dades personals.’”
 - Que “aquest mateix requeriment consta a la Normativa Acadèmica de la UOC, que estableix concretament el següent al seu article 65: ‘els estudiants que han obtingut una qualificació del TF superior a 8 poden publicar el TF al repositori obert institucional de la Universitat, l'O2. Els TF s'han de publicar respectant la normativa de la propietat intel·lectual, industrial i de protecció de dades personals. La decisió final de la publicació depèn de la voluntat de l'estudiant, el qual, en virtut de la Llei de propietat intel·lectual, és el titular de tots els drets del treball.’”
 - Que, “immediatament després de rebre el requeriment d'informació d'aquesta Autoritat, la UOC ha procedit a retirar el treball (...) del repositori institucional de la Universitat (...).”
5. En data 21/05/2024, també en el si d'aquesta fase d'informació prèvia, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va fer una sèrie de comprovacions a través d'internet sobre els fets objecte de denúncia. Així, es va constatar que la publicació controvertida i objecte de la denúncia ja no apareixia en la cerca a Google, en introduir el nom i

cognoms de la denunciant. Igualment, s'ha comprovat que el treball que contenia les dades de la denunciant havia estat retirat del repositori institucional de la UOC.

6. En data 04/06/2024, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra la FUOC, per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.c, ambdós del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 13/06/2024.
7. L'acord d'iniciació explicitava els motius pels quals no es va efectuar cap imputació respecte dels fets denunciats sobre que l'IES on estudiaven els alumnes que van ser objecte d'estudi va facilitar-ne les dades per elaborar el treball de pràcticum, que després es va publicar i també respecte de les actuacions referents a una publicació posterior elaborada sobre la base de l'estudi original. A continuació, s'hi fa referència en el que es considera més rellevant i que pot tenir un interès doctrinal. Respecte d'això, a l'apartat de fets denunciats no imputats de l'acord d'iniciació s'exposava el següent:
 - 7.1. En primer lloc, pel que fa al fet que l'IES objecte del treball de pràcticum "(...)" va facilitar a l'autora de l'estudi publicat les dades dels alumnes que hi van participar, cal tenir en compte que aquest document està datat el gener de 2001 i es va publicar l'any 2010. A més, al mateix document s'esmenta que l'extracció de les dades es va fer l'any 2000. Per tant, encara que en aquell moment s'hagués produït alguna infracció relativa a la protecció de dades que es pogués acreditar, ja hauria prescrit.
 - 7.2. En segon lloc, en el seu escrit de denúncia, la denunciant esmenta l'existència d'una publicació (...) derivada del treball de pràcticum "(...)". Tanmateix, no s'ha acreditat que aquesta publicació contingui dades personals sense anonimitzar o pseudonimitzar dels alumnes sobre les quals es va efectuar l'estudi original.
8. A l'acord d'iniciació, es concedia a l'entitat imputada un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per defensar els seus interessos.
9. En data 27/06/2024, la FUOC va formular al·legacions a l'acord d'iniciació, que s'aborden a l'apartat 2 dels fonaments de dret.
10. En data 10/09/2024, la instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades imposés a la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya una sanció de multa de 31.000 euros, com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.c, ambdós de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 18/09/2024 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.
11. En data 07/10/2024, l'entitat imputada va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

La FUOC va mantenir publicat en obert, en el repositori UOC, el projecte del pràcticum titulat “(...)” d’una alumna d’aquesta Universitat, almenys entre les dates 16/02/2010 i 01/03/2024.

Aquest document va ser accessible durant el període de temps indicat, a través del web (...), i contenia les dades personals de 54 alumnes menors d’edat de les aules de 4t d’ESO A i D, d’un IES. Les dades personals publicades eren les següents:

— Respecte dels alumnes A i B: nom i inicials dels cognoms, sexe, edat, aspectes de la personalitat, psicològics i de conducta relacionats amb els resultats i interpretacions sobre un qüestionari d’Intel·ligència General Factorial (IGF), un qüestionari de personalitat HSPQ i un test HTP, data de naixement, domicili (sense indicar la població), el nom, professió i horari de treball dels progenitors, la composició del nucli familiar, la llengua habitual de la família, si utilitzava serveis escolars de menjador, transport i extraescolars, si anava sol a casa, qui trobava a casa quan arribava, estat de salut general, escola primària de procedència, hàbits d’higiene, hàbits d’alimentació, horaris de son, diversos aspectes sobre hàbits d’ordre, aspectes sobre l’actitud envers els professors i els companys, respecte a les normes, comunicació amb la família, capacitats comunicatives, capacitats en relació amb les tasques escolars, aspectes relacionats amb l’ambient d’estudi i costums de la llar, interessos i motivacions, diversos aspectes relatius a la seva actitud a l’institut, dades sobre el context familiar i actitud dels seus membres, sistemes de normes i valors familiars, dades sobre creences religioses de membres de la família (alumne A) i tasques domèstiques que feien, opinions sobre professors, companys i familiars, pràctica religiosa (alumne A), notes acadèmiques del curs anterior (3r ESO), la puntuació numèrica obtinguda en els diferents factors del qüestionari IGF (intel·ligència general –IG–, intel·ligència no verbal –INV–, intel·ligència verbal –IV–, raonament abstracte –RA–, aptitud espacial –ApE–, raonament verbal –RV– i aptitud numèrica –ApN.), i la puntuació numèrica obtinguda en els tests sociomètrics “efectivitat” i “afectivitat”.

— Respecte de 49 alumnes: nom i cognoms, resultats numèrics obtinguts en el test IGF (IG, INV, IV, RA, ApE, RV i ApN) i la puntuació obtinguda en els tests sociomètrics “efectivitat” i “afectivitat”, respectivament.

— Respecte de 3 alumnes: nom i cognoms i la puntuació obtinguda en els tests sociomètrics “efectivitat” i “afectivitat”, respectivament.

Fonaments de dret

1. Són d’aplicació a aquest procediment el que preveuen l’LPAC i l’article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l’1 d’octubre, de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. L’entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l’acord d’iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es va analitzar a la proposta de resolució, però, tot i això, es considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s’analitza el conjunt d’aquestes al·legacions.

2.1. Sobre els antecedents

Tant en el 1r apartat de l'escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació com a l'escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, l'entitat imputada reiterava els arguments esgrimits en el seu escrit de resposta al requeriment d'aquesta autoritat que es contenen en l'antecedent 4, les quals es donen per reproduïdes.

En síntesi, la FUOC defensa que són els estudiants qui decideixen publicar els seus treballs en el Repositori institucional O2, en el format d'autopublicació, i que la UOC els facilita una guia i unes directrius perquè els treballs publicats en la seva plataforma respectin la normativa de propietat intel·lectual, industrial i de protecció de dades personals. Concretament, la FUOC remarca que “no és responsable ni actua com a gestora/editora dels continguts titularitat dels autors” i que “és la persona autora dels continguts qui determina la finalitat, publicar o no, i els mitjans a través dels quals ho fa, a través del Repositori O2 o qualsevol altre canal de difusió del seu contingut.”

La FUOC afegeix que va retirar la publicació controvertida quan va rebre el requeriment d'aquesta Autoritat.

Tanmateix, aquesta al·legació, per si mateixa, no desvirtua els fets imputats i ara provats, ja que la FUOC és l'entitat titular del repositori o plataforma que va permetre publicar i mantenir publicat el treball controvertit almenys entre les dates 16/02/2010 i 01/03/2024. El fet que la decisió de publicar el treball recaigui, en darrera instància, en la persona que n'és autora, no eximeix l'entitat titular de la plataforma de publicació de les seves obligacions pel que fa a la normativa de protecció de dades personals.

Finalment, pel que fa al fet que la FUOC va retirar la publicació controvertida quan va rebre el requeriment d'aquesta Autoritat, tampoc desvirtua els fets ara provats, ja que el que aquí s'imputava és que el projecte de pràcticum controvertit es va mantenir publicat almenys entre les dates 16/02/2010 i 01/03/2024.

És per això que es considera que aquesta al·legació no pot prosperar. No obstant això, el fet d'haver retirat la publicació amb diligència és un fet que aquesta Autoritat pot tenir en compte per reduir l'import de la sanció econòmica.

2.2. Sobre el repositori institucional (O2) i la missió efectuada en interès públic

Seguidament, pel que aquí interessa, l'entitat imputada addueix el següent:

- Que “els repositoris d'accés obert són un element essencial per aconseguir (...) la difusió i transferència oberta del coneixement que es genera com a resultat de la seva investigació, docència, innovació i gestió institucional (...)”.
- Que la UOC “va signar el dia 2 de juny de 2006 la Declaració de Berlín sobre Accés Obert al Coneixement en Ciències i Humanitats, aprovada el 22 d'octubre de 2003.”
- Que “l'estratègia catalana de ciència oberta està alineada amb la política de la Comissió Europea sobre l'accés i la preservació de la informació científica.”
- Que “el coneixement obert és un bé jurídic amb entitat suficient per a dotar-ho de protecció específica, habilitant determinats tractaments de dades associats a aquestes

publicacions en compliment d'una missió realitzada en interès públic, en base a l'article 6.1.e de l'RGPD (...)."

- Que "és clar el mandat legal per a la Universitat de disposar d'un Repositori d'accés obert als continguts que es generen en el marc de la seva activitat docent i de recerca, així com la missió d'interès públic que se'n deriva i habilita per dur a terme els tractaments de dades d'investigadors i autors necessaris en el marc del seu repositori obert."
- Que "la licitud d'aquest tractament s'ha de predicar respecte de les dades d'investigadors, docents i altres autors dels continguts publicats al Repositori, donat que és respecte del tractament de les dades d'aquests, en tant que titular de la plataforma, que és pot considerar a la Universitat responsable en els termes del RGPD, però en cap cas es pot dir el mateix respecte de les dades que puguin incloure els continguts que alberga el Repositori, que són titularitat i responsabilitat exclusiva dels seus autors."
- Que, "no obstant l'anterior, la UOC, conscient de la importància de la protecció de les dades personals i amb ànim de fomentar una bona pràctica en aquest sentit per part dels autors dels continguts publicats en el Repositori, facilita una sèrie de guies i directrius perquè puguin complir amb les seves obligacions en matèria de protecció de dades, confidencialitat i propietat intel·lectual. Tot l'anterior, sense que això impliqui una revisió o una funció de gestió/edició per part de la UOC d'aquest contingut (...) i molt menys que sigui responsable d'aquests."
- Que "aquesta manca de gestió/edició dels continguts per part de la UOC queda evidenciada, no només amb les guies i recomanacions indicades, sinó també amb el fet de l'autopublicació, així com de la possibilitat permanent d'edició del document per part de l'autor, als efectes que pugui corregir, modificar o afegir qualsevol aspecte per adaptar-ho a nous criteris o requeriments normatius, de manera independent, autònoma i sense intervenció de la UOC."

Primerament, escau posar de manifest que aquesta Autoritat no ha dubtat en cap moment del valor dels repositoris d'accés obert com a elements de difusió del coneixement científic i acadèmic, així com tampoc ignora els deures de les institucions en matèria de transparència. Tanmateix, aquests mandats legals no impedeixen que la FUOC compleixi les obligacions en matèria de protecció de dades.

Així, l'article 5 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix el següent:

"3. Són aplicables, si s'escau, els límits al dret d'accés a la informació pública que preveu l'article 14 i, especialment, el derivat de la protecció de dades de caràcter personal, que regula l'article 15. Sobre això, **quan la informació contingui dades especialment protegides, la publicitat només s'ha de portar a terme amb la dissociació prèvia d'aquestes.**"

I, també pel que fa als límits a les obligacions de transparència, l'article 7.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que:

“Els límits aplicables a les obligacions de transparència són els mateixos que el títol III estableix per al dret d'accés a la informació pública, especialment els relatius a la protecció de dades de caràcter personal.”

Així, d'acord amb l'anterior, la UOC, com la resta d'universitats, ha de disposar d'un repositori d'accés obert als continguts que es generen en el marc de la seva activitat docent i de recerca, i precisament aquesta missió efectuada en interès públic l'habilita per tractar les dades necessàries per a la finalitat que es pretén. Tanmateix, aquest deure troba els seus límits en la protecció de les dades personals. Per tant, aquests límits impedeixen que les publicacions allotjades al repositori esmentat amb accés obert continguin dades personals sense anonimitzar, pseudonimitzar o dissociar; més encara quan el tractament inclou dades especialment protegides de persones menors d'edat. Justament, en aquest punt escau esmentar que, en consonància amb el valor dels repositoris d'accés obert dels quals disposen les universitats, el fet que el seu contingut sigui respectuós amb la normativa de protecció de dades beneficia de manera inequívoca el prestigi de la mateixa universitat.

De conformitat amb el que s'ha exposat, s'estima que aquesta al·legació no pot reeixir.

2.3. Sobre la responsabilitat respecte dels continguts del repositori O2.

A l'apartat 3 del seu escrit, en síntesi la FUOC al·lega el següent:

— Que, “com a titular del Repositori, la UOC no és titular ni actua com a gestora/editora dels continguts que alberga.”

— Que “únicament estableix les directrius i els requeriments de publicació per tal de promoure un contingut (...) [que] s'adeqüi a la normativa vigent i no vulneri drets de tercers.”

— Que “aquestes directrius van adreçades als autors dels continguts, que ostenten la titularitat exclusiva dels drets de propietat intel·lectual sobre aquests continguts, així com la responsabilitat sobre el tractament de les dades utilitzades en el marc de la seva elaboració.”

— Que, a les “directrius per a la publicació dels treballs finals al Repositori institucional O2” s'estableix, entre altres coses, que “en cap cas la universitat no és responsable de la publicació del treball al repositori.”

— Que “l'autor de l'obra objecte de publicació ostenta tots els drets sobre aquesta, així com tota la responsabilitat sobre la mateixa, inclosa la derivada del tractament de dades que hi pugui incorporar.”

— Que “és l'autor i no pas la Universitat qui, segons la definició de l'article 4.7 del RGPD, determina els fins i mitjans dels tractaments que s'hagin pogut dur a terme en el marc de l'elaboració de la seva obra.”

— Que “en cap cas es pot considerar la Universitat responsable del tractament de les dades personals tractades o incorporades en un contingut objecte de publicació al repositori obert, la titularitat del qual correspon al seu legítim autor, (...) ja sigui en termes de propietat intel·lectual, com de protecció de dades de caràcter personal.

— Que “aquesta responsabilitat total sobre l'obra objecte de publicació al Repositori queda reflectida no només en el fet de l'autopublicació, sinó també en el fet que quan l'autor publica un contingut al Repositori, atorga a la UOC una llicència d'ús que la faculta a fer la comunicació pública del contingut llicenciat amb totes les garanties que l'autor és titular de tots els drets de propietat intel·lectual, imatge, etc. i garanteix l'ús pacífic per part de la UOC sobre la comunicació pública del contingut, exonerant-la de qualsevol reclamació per infracció de drets de tercers.”

— Que “partint de la diferenciació de les dades que són necessàries per a la publicació de l'obra de les dades que pugui contenir l'obra en si, podem afirmar que en el primer cas estem davant uns requisits establerts per part de la UOC (cal tractar certes dades personals dels autors per a poder dur a terme la publicació de les seves obres), però en el segon cas no, ja que aquestes no són responsabilitat de la UOC i, per tant, no són objecte de control, revisió, edició o gestió per part de la Universitat.”

— Que “en referència amb les dades de caràcter personal que pugui contenir l'obra, la UOC, no amb la responsabilitat d'auditar els continguts desats pels autors, sinó amb la missió de vetllar per la qualitat dels continguts del Repositori, preveu mesures ex ante i ex post per tal de mitigar al màxim el risc de la possible existència de continguts que puguin resultar il·lícits o lesius pels interessos de tercers, traduint aquestes mesures en guies, recomanacions i procediments adreçats als autors interessats a publicar el seu contingut al Repositori O2 que, en cap cas poden comportar un trasllat a la UOC de la responsabilitat del contingut del treball que és responsabilitat de l'autor. Aquests documents no han de considerar-se com a condicions o requisits de publicació, sinó com a recomanacions, bones pràctiques per als autors.”

— Que, “respecte de les dades personals necessàries per a procedir amb la publicació de l'obra en el Repositori, sí que s'ha de considerar que són requisit de publicació.”

— Que “quan a la guia s'indica, per exemple, que ‘la tramesa serà revisada per la Biblioteca Virtual, es comprovaran les dades que s'han introduït, s'enriquirà descriptivament la informació del document i, finalment, es publicarà al repositori”, es refereix justament a aquestes dades, que són necessàries per a publicar l'obra en el repositori, però no a les dades de l'obra en si.”

— Que, “en el cas de les directrius on s'indica que (i) “La gestió de la plataforma i del repositori és a càrrec de l'Àrea de la Biblioteca i Recursos d'Aprenentatge”, (ii) “La Biblioteca es compromet a dur a terme accions per donar suport (...) als estudiants en el procés de publicació”, (iii) “(...) es demana als estudiants que s'autopubliquin, és a dir, que facin la publicació dels treballs finals de manera autònoma, seguint les pautes que els professors marquin”, (iv) **“en cas que hi hagi dades que calgui protegir, com ara dades personals (...) aquesta informació s'ha de retirar abans de fer el dipòsit.** En cas de dubte, consulta-ho amb el professor col·laborador”, que van encaminades a donar un suport tècnic a l'estudiant amb el procés de publicació de la seva obra en el Repositori O2, però que res té a veure amb el contingut de la seva obra ni la seva fiscalització per part de la Universitat, com indica l'Autoritat en la seva proposta de resolució.”

— Que, “pel que respecta a la tasca de tutela assignada al personal docent, és necessari posar en relleu que el personal docent assessora i recomana a l'estudiant en el procés d'elaboració del seu treball, però en última instància, qui realitza el treball és l'estudiant

tenint o no en consideració les recomanacions del seu professor o professora per aconseguir un resultat òptim i una bona qualificació.”

— Que “és (...) plausible que, en el cas que ens ocupa, la persona encarregada de la tutela de l'estudiant autor del treball l'advertís d'aquesta circumstància, però, en exercici de la seva autonomia, l'estudiant va prendre la decisió d'autopublicar el seu treball, de fer-ho tal com ho va fer i a través del canal que va decidir.”

— Que “no es pot, per tant, traslladar la responsabilitat del resultat d'un treball al personal docent o universitat quan qui realment decideix el contingut d'aquest és el mateix estudiant (...).”

— Que “és necessari posar en relleu que així ho posa de manifest l'APDCAT en el seu escrit, indicant que la persona autora de l'obra és la responsable de les dades que es tracten durant la investigació, elaboració i la redacció d'aquesta.”

— Que “l'autor de l'obra (com a responsable del tractament de les dades personals contingudes en la seva obra) és qui decideix sobre la finalitat i els mitjans del tractament i també qui decideix si publicar o no la seva obra, on desitja fer-ho i com. No és, per tant, una obligació que derivi de la Universitat, sinó que és una decisió voluntària per part de l'estudiant. La Universitat posa a la seva disposició els recursos i els mitjans per facilitar aquesta finalitat, però és l'estudiant autor, en els termes esmentats, qui decideix si aquest mitjà s'ajusta a les seves necessitats i finalitat pretesa, podent triar la difusió de la seva obra en qualsevol altre mitjà de comunicació pública.”

— Que “els subjectes interessats haurien d'adreçar-se al responsable del tractament d'aquestes dades per vehicular l'exercici dels seus drets i, en aquest cas, l'autor seria l'únic en disposició de poder atendre aquests drets, en cap cas la Universitat, que desconeix completament el context del seu tractament, les finalitats informades en el moment de la seva captació, així com qualsevol informació necessària per facilitar l'exercici dels drets dels interessats podria donar resposta en els termes exigits per la normativa de protecció de dades aplicable.”

Resumidament, la FUOC al·lega que el responsable del tractament de les dades que es publiquen en el repositori no és la universitat, sinó que ho és la persona autora del text que es publica. Respecte d'això, la definició de “responsable del tractament”, l'article 4.7 de l'RGPD estableix:

“A efectos del presente Reglamento se entenderá por:

(...)

«responsable del tratamiento» o «responsable»: la persona física o jurídica, autoridad pública, servicio u otro organismo que, solo o junto con otros, determine los fines y medios del tratamiento; (...).”

Tanmateix, a partir d'aquesta definició cal diferenciar entre qui és el responsable de les dades que es tracten durant la investigació, elaboració i redacció d'una obra científica o acadèmica —en aquest cas, la persona autora de l'obra—, i qui és el responsable del tractament de les dades que es publiquen al repositori O2 —que és la FUOC, com a titular d'aquesta plataforma.

Així, l'entitat imputada és qui determina les finalitats i els mitjans del tractament de les dades que es publiquen en aquest repositori. Pel que fa a aquestes finalitats, en aquest cas són la difusió i transferència oberta del coneixement que es genera en l'àmbit universitari. Igualment, fins i tot en el cas d'autopublicació de l'obra per part de la persona que n'és autora, com aquí ocorre, qui posa els mitjans (el repositori O2, els requisits i les condicions en què s'ha de fer aquesta publicació) és l'entitat titular de la plataforma, és a dir, l'entitat imputada.

A banda d'això, respecte de la responsabilitat de la FUOC també cal tenir en compte els aspectes següents, els quals refermen la responsabilitat de l'entitat sobre els continguts publicats.

Així, a la guia s'indica que “la tramesa serà revisada per la Biblioteca Virtual, es comprovaran les dades que s'han introduït, s'enriquirà descriptivament la informació del document i, finalment, es publicarà al repositori.” Aquesta supervisió de la UOC també es pot deduir del contingut de les directrius que es donen per publicar els treballs al repositori O2, tant per part de l'Àrea de la Biblioteca com per part dels professors que tutel·len els treballs que es publicaran:

- “La gestió de la plataforma i del repositori és a càrrec de l'Àrea de la Biblioteca i Recursos d'Aprenentatge.”
- “La Biblioteca es compromet a dur a terme accions per donar suport (...) als estudiants en el procés de publicació.”
- “(...) es demana als estudiants que s'autopubliquin, és a dir, que facin la publicació dels treballs finals de manera autònoma, seguint les pautes que els professors marquin.”

Respecte d'aquestes instruccions, la FUOC interpreta que fan referència a les dades personals de la persona autora del treball, i no a les que aquest pugui contenir.

Tanmateix, s'ha acreditat que, encara que es demana als estudiants que autopubliquin els seus treballs, els alumnes no ho poden fer de manera lliure, sinó que és la FUOC qui estableix les condicions en què s'ha de publicar; és a dir, l'alumne ha d'observar les pautes del professorat que el tutela, a més de les que s'indiquen a les directrius.

A més, cal tenir en compte que l'autopublicació es configura a les directrius com un mecanisme del qual es deriva el consentiment per publicar. Així s'indica expressament a la pàgina 12: “l'estudiant autoritza de manera expressa a publicar en accés obert amb el mecanisme de l'autopublicació, motiu pel qual es demana que sigui el mateix autor qui publiqui el treball al repositori.” Per aquesta raó, l'autopublicació no exclou que el gestor del repositori controli la informació que publica ni la seva responsabilitat, ni suposa que la responsabilitat es traslladi en exclusiva a l'autor.

Així, en aquest cas, la professora de la UOC que va tutelar el treball controvertit necessàriament havia de veure que contenia dades personals, encara més quan afectava nombroses persones i es tractava de dades d'especial protecció. De fet, en el “glossari” inclòs a les directrius, es defineix “autodipòsit” com a “mecanisme per a publicar autònomament tot tipus de documents al repositori. En el cas dels treballs finals, consisteix en la publicació autònoma del treball per part dels estudiants **seguint les pautes que els professors els marquin.**” D'altra banda, defineix “professor col·laborador” com “el professor

(...) expert en la matèria d'estudi, que farà el seguiment del treball al llarg del semestre." La mateixa definició inclou que "l'estudiant rebrà del professor col·laborador les orientacions i les especificacions particulars **sobre els continguts i altres aspectes del procés d'elaboració del treball.**" D'aquesta manera, encara que el procés mecànic de publicació per part de l'estudiant sigui autònom, no es pot considerar lliure, perquè ha d'estar necessàriament tutelat per l'entitat imputada, inclòs pel que fa al contingut del treball.

De fet, aquesta necessitat de tutela del professorat es remarca, un altre cop, a l'annex I de les directrius, en què s'inclou un model de missatge electrònic per demanar la publicació en accés obert. En aquest model de missatge, que s'adreça als estudiants que vulguin publicar el seu treball en el repositori O2 de la FUOC, s'indica que "en cas que hi hagi dades que calgui protegir, com ara dades personals (...) aquesta informació s'ha de retirar abans de fer el dipòsit. En cas de dubte, consulta-ho amb el professor col·laborador."

D'acord amb el que s'ha exposat, s'estima que aquesta al·legació tampoc pot prosperar.

2.4. Sobre les mesures que ha pres la UOC per mitigar els efectes de la infracció

A l'apartat 4 del seu escrit, en síntesi, la FUOC posa de manifest el següent:

- Que "no pot ser missió de la UOC, ni de cap Universitat titular de repositoris anàlegs, auditar amb caràcter previ els continguts desats pels mateixos autors als repositoris institucionals."
- Que, per aquest motiu, "preveu mesures ex ante i ex post per tal de mitigar al màxim el risc de la possible existència de continguts que puguin resultar il·lícits o lesius pels interessos de tercers, traduint aquestes mesures en guies, recomanacions i procediments adreçats als autors interessats a publicar el seu contingut a l'O2."
- Que, "com a mesures prèvies, la UOC disposa de procediments i requisits específics per a la publicació de continguts en el repositori, publicats en accés obert i ja detallats en fase d'informació prèvia."
- Que la UOC, "a través del seu Comitè d'Ètica per a la Recerca, ha anat desplegant una sèrie de mecanismes directament adreçats a la protecció de dades en els treballs finals que culminen amb la publicació al web de la UOC del Protocol ètic i de protecció de dades personals en els treballs finals, on es faciliten a l'estudiant tota mena de recursos, infografies, guies i models per tal de garantir que els estudiants tenen a la seva disposició la informació necessària per donar compliment a la normativa en matèria de protecció de dades."
- Que "actualment la situació objecte del present procediment difícilment seria reproducible, ja que s'han implementat multitud de mecanismes i recomanacions prèvies que impediria, no ja la publicació, sinó l'elaboració de qualsevol estudi, treball o investigació per part d'un estudiant de la UOC sota una metodologia que no garantis la protecció de dades de caràcter personal tractades."
- Que, "com a mesures posteriors, la UOC dona en tot moment la possibilitat de sol·licitar la retirada i modificació de qualsevol contingut posat a disposició en el repositori."

- Que “el que la UOC ha fet i continua fent és ampliar la dotació de recursos per estudiants i personal investigador per tal que el compliment de la normativa en matèria de privacitat i protecció de dades de caràcter personal s’incorpori en la metodologia investigadora.”
- Que “la fiscalització de cada sol·licitud d’incorporació de contingut al Repositori és del tot inviable i suposaria una actuació desproporcionada i impossible de gestionar que impediria la mera existència dels repositoris ciència oberta.”
- Que “fer responsable a les Universitats d’aquesta tasca implicaria una constant revisió de tot el contingut disponible als Repositoris a fi i efecte que tot el seu contingut estigués en permanent adequació a la normativa vigent en cada moment de manera retroactiva, no només pel que fa a la protecció de dades, sinó també a la propietat intel·lectual, així com qualsevol altre aspecte que pogués ser objecte de regulació en el futur, desvirtuant del tot la seva existència.”

Respecte d’això, com a qüestió prèvia escau dir que aquesta Autoritat valora positivament les diverses mesures que ha pres la FUOC perquè fets similars no tornin a succeir, cosa que es podrà tenir en compte per reduir l’import de la sanció econòmica. Tanmateix, aquesta al·legació no desvirtua els fets que poden ser constitutius d’infracció, ja que, en tot cas, aquí no s’imputava la manca de mesures tècniques o organitzatives apropiades, sinó el fet objectiu que al repositori O2 es publiquessin determinades dades relatives a menors d’edat, durant un període de temps concret, tal com es descriu a l’apartat de fets provats.

D’altra banda, pel que fa a les al·legacions que fan referència al fet que la FUOC considera inviable gestionar la fiscalització del contingut dels documents que publiquen al seu repositori, així com la seva adequació a les novetats legislatives que l’afectin després de la seva publicació, cal recordar que, d’acord amb el que estableix l’article 5.2 de l’RGPD, “el responsable del tratamiento será responsable del cumplimiento de lo dispuesto en el apartado 1 y capaz de demostrarlo (...)”. És a dir, en la seva condició de responsable del tractament de les dades que publica o permet publicar en el repositori O2, entre altres coses i ara només pel que aquí interessa en relació amb els fets provats, la FUOC és responsable que les dades personals que tracta siguin adequades, pertinents i limitades “a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados (minimización de datos) (...)”.

Per tot l’anterior, es considera que aquesta al·legació tampoc pot prosperar.

2.5. Sobre que la denunciant no s’ha adreçat a la UOC per exercir els seus drets

Respecte d’això, la FUOC exposa el següent:

- Que “(...) la UOC preveu la retirada de qualsevol contingut respecte del qual pugui tenir el coneixement fefaent que pot vulnerar els drets d’un tercer.”
- Que “(...) la UOC no ha tingut coneixement dels fets objecte del present procediment fins al moment d’inici de la fase d’informació prèvia substanciat davant aquesta Autoritat (...)”
- Que “(...) en cap cas ha rebut cap petició o queixa prèvia sobre aquest fet en el passat per part de la persona interessada ni de cap tercer.”
- Que, “(...) fins i tot en el cas de no considerar la UOC com un prestador de serveis de la societat de la informació, hauria actuat amb la diligència exigible als efectes de la Llei

34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic (LSSI) en relació amb la seva responsabilitat pel contingut publicat per tercers en el Repositori (article 16 de la LSSI), entenent que aquesta responsabilitat quedaria exclosa si no es té coneixement efectiu que l'activitat o la informació emmagatzemada és il·lícita o lesiona béns o drets d'un tercer o, en cas que es tingui, s'actui amb diligència per a retirar les dades o fer impossible l'accés a elles; exactament el que ha fet la UOC.”

— Que “(...) la persona interessada tenia a la seva disposició els canals (...) de la UOC per formular qualsevol consulta o requeriment (...)”

— Que “(...) la persona interessada no ha permès el coneixement efectiu per part de la UOC de la situació que podria estar vulnerant els seus drets i ha impossibilitat a la Universitat procedir a la seva retirada fins que no s'ha iniciat el procediment d'informació prèvia.”

— Que, “en relació amb l'exercici del dret de supressió, considera aquesta part que no pot tenir-se en compte com un fet independent del present procediment, sent que l'esperit de la reclamació per part de l'afectat és la sol·licitud de supressió d'un contingut que, considera, atempta contra els seus drets. En aquest sentit, l'APDCAT contempla com a requisit exprés per a presentar la reclamació davant l'Autoritat, haver exercit prèviament el dret davant del responsable del tractament, qüestió que no es va produir en aquest cas.”

En primer lloc cal dir que, efectivament, no consta que la denunciante hagi exercit el dret de supressió en relació amb les seves dades personals que es van publicar al repositori O2 de la UOC. Tanmateix, la manca d'exercici d'aquest dret, que és personalíssim, no impedeix i és independent de l'obertura d'una fase d'investigació i la incoació del subsegüent expedient sancionador. I més tenint en compte que la publicació afectava les dades personals d'altres 53 menors d'edat, a part de les de la denunciante.

En segon lloc, pel que fa a l'al·legació de la FUOC que fa referència al fet que com a requisit per presentar una “reclamació” aquesta Autoritat exigeix que prèviament s'hagi exercit el dret davant el responsable del tractament, cal aclarir que en cap cas es tracta d'un requisit per presentar una denúncia, sinó que es refereix a un procediment totalment independent. Una cosa és el procediment sancionador iniciat d'ofici per aquesta Autoritat, a partir de les investigacions efectuades arran d'una denúncia, i una altra de diferent és una reclamació sobre un procediment de tutela de drets, el qual s'inicia només a instància de la persona interessada quan se li denega, en part o totalment, la sol·licitud d'exercici dels drets ARSOPOL, entre els quals hi ha el dret de supressió.

D'altra banda, pel que fa a la possibilitat que esmenta l'entitat de considerar la UOC com un prestador de serveis de la societat de la informació, a la qual li seria d'aplicació l'LSSI, cal dir que no és competència d'aquesta Autoritat determinar si la UOC disposa d'aquesta condició, com a titular del repositori O2.

Per reforçar aquesta al·legació, en el seu escrit la FUOC apel·la a la sentència número 467/2022, de data 28 de juliol de 2002, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal de Justícia de Canàries (rec. 91/2022). Aquesta sentència tracta d'una reclamació de responsabilitat patrimonial pel fet que, en una biblioteca universitària, hi havia dipositats en format físic o digital notícies de premsa que contenien dades personals del reclamant. Respecte d'això, cal dir que no escau tenir en compte el contingut de la sentència, ja que tracta d'un procediment diferent (una reclamació patrimonial per danys) i d'uns fets no assimilables als que aquí s'han acreditat.

No obstant això, al marge que la UOC pugui acreditar que té la condició de prestadora de serveis de la societat de la informació, segons la definició que en fa l'LSSI, cal tenir present que aquesta llei estableix, en l'article 1.2., que "les disposicions contingudes en aquesta Llei s'entenen sense perjudici del que disposen altres normes estatals o autonòmiques alienes a l'àmbit normatiu coordinat, o que tinguin com a finalitat (...) la protecció de dades personals (...)." A més, pel que fa a la responsabilitat dels prestadors dels serveis de la societat de la informació, l'article 13.1 de la mateixa norma estableix que "els prestadors de serveis de la societat de la informació estan subjectes a la responsabilitat civil, penal i administrativa establerta amb caràcter general en l'ordenament jurídic, sense perjudici del que disposa aquesta Llei."

D'acord amb el que s'ha exposat, s'estima que aquesta al·legació no pot reeixir.

2.6. Sobre la graduació de la sanció

En el seu escrit, la FUOC al·lega que a la proposta de resolució no s'han tingut en compte les circumstàncies següents:

2.6.1. Sobre el principi de minimització

En aquest punt, la FUOC reitera la seva posició referida al fet que el responsable del tractament de les dades contingudes en els treballs publicats al repositori O2 és la persona titular de l'obra en qüestió, i no la UOC. Aquesta qüestió ja s'ha tingut en compte en el punt 2.3. d'aquest apartat, per la qual cosa les consideracions que conté es donen aquí per reproduïdes.

2.6.2. Sobre les circumstàncies atenuants

En el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, la FUOC indicava les circumstàncies atenuants que hi podien concórrer; en síntesi, les següents:

- Que "no ha obtingut cap benefici econòmic arran d'aquesta situació, ni directament ni indirectament, ni per si mateixa ni a través de tercers."
- Que "no es pot apreciar cap grau d'intencionalitat en la comissió de les presumptes infraccions (...)."
- Que "no hi ha cap indici que faci pensar que aquesta informació hagi estat visualitzada per cap altra persona (...)."
- Que, "tot i tractar-se d'un document en accés obert, cal fer una cerca acurada per trobar el document, és necessari incorporar dades suficients que s'han de conèixer amb caràcter previ per tal de trobar el document en qüestió."
- Que, "(...) des que es va publicar el treball fins a l'actualitat, no s'ha tingut coneixement per part de la UOC de cap queixa, consulta o sol·licitud relacionada per cap altra persona."
- Que, "(...) tan aviat va tenir coneixement dels fets, (...) va procedir a la retirada immediata del treball objecte d'aquest procediment del Repositori O2."

- Que “(...) preveu mesures ex ante i ex post per tal de mitigar al màxim el risc de la possible existència de continguts que puguin resultar il·lícits o lesius pels interessos de tercers, traduint aquestes mesures en guies, recomanacions i procediments adreçats als autors interessats a publicar el seu contingut a l'O2.”
- Que “(...) la creació d'un espai específic adreçat als estudiants per l'elaboració dels seus treballs de final de grau i màster amb els recursos necessaris per tal que aquest puguin garantir l'adequació de les seves obres a la normativa en matèria de protecció de dades, així com el requeriment al sotmetiment d'aquests treballs a la valoració del Comitè d'Ètica de la Universitat, és una mesura que, a la pràctica, impossibilitarà que els fets objecte d'aquest procediment es tornin a reproduir en un futur.”
- Que “(...) no ha tingut coneixement dels fets objecte del present procediment fins al moment d'inici de la fase d'informació prèvia (...)”
- Que “(...) la persona interessada no s'ha dirigit en cap moment a la Universitat per a exposar els fets i sol·licitar, si és el cas, la retirada del contingut.”

En relació amb les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents, es detallen i justifiquen a l'apartat 4 d'aquesta resolució, per la qual cosa les consideracions que conté es donen aquí per reproduïdes. Tanmateix, en el seu escrit d'al·legacions a la proposta de resolució la FUOC es queixa que, a la proposta de resolució, no s'han tingut en compte les circumstàncies atenuants següents:

- La naturalesa dels perjudicis causats a les persones interessades o a terceres persones (art. 83.2.a RGPD).

En síntesi, la FUOC al·lega que només la denunciante va accedir al treball controvertit a partir d'una cerca a internet, i que no els consta cap queixa de cap altra persona.

Respecte d'això, cal dir que a la proposta de resolució ja es va tenir en compte el nombre de persones afectades per la infracció, per tal de determinar l'import de partida per calcular la sanció econòmica a imposar, entre altres circumstàncies. Aquest nombre de persones afectades, contràriament al que al·lega la FUOC, és de 54, tal com es desprèn dels fets provats, independentment que aquestes o terceres persones hagin o no accedit al treball publicat.

D'altra banda, certament, tal com al·lega la FUOC, durant el procediment no s'ha acreditat que s'hagi causat danys i perjudicis efectius a les persones les dades personals de les quals es van publicar. Aquesta circumstància es podrà tenir en compte per reduir l'import de la sanció, respecte de la que es proposava en la proposta de resolució.

- El grau de responsabilitat, tenint en compte les mesures tècniques o organitzatives (art. 83.2.d RGPD).

En aquest cas, la FUOC al·lega que l'Autoritat ha valorat positivament les mesures tècniques i organitzatives que ha pres la FUOC perquè fets similars no tornin a succeir, i per això considera que, en conseqüència, el seu grau de responsabilitat s'hauria de veure atenuat.

Les mesures a què fa referència la FUOC en aquest apartat són les següents:

- L'existència de guies, recomanacions i procediments adreçats als autors interessats a publicar el seu contingut a l'O2.
- La creació d'un espai específic adreçat als estudiants, per elaborar els seus treballs de final de grau i màster amb els recursos necessaris per poder garantir que les seves obres s'adeqüen a la normativa en matèria de protecció de dades; també, el requeriment al sotmetiment d'aquests treballs a la valoració del Comitè d'Ètica de la Universitat. Aquesta mesura, "a la pràctica, impossibilitarà que els fets objecte d'aquest procediment es tornin a reproduir en un futur."

Sens perjudici que l'adopció d'aquestes mesures pugui suposar una reducció de la sanció econòmica, com ja s'ha dit, en tot cas, aquí no s'imputava la manca de mesures tècniques o organitzatives apropiades, sinó el fet objectiu de la publicació en el repositori O2 de determinades dades relatives a menors d'edat durant un període de temps concret, tal com es descriu a l'apartat de fets provats.

Respecte de les mesures a què fa referència la FUOC en aquest apartat, cal dir que, com s'ha provat, no van ser suficients per evitar que es publicués el treball controvertit en el seu moment i, sobretot, no van evitar que es mantingués publicat durant almenys catorze anys. D'altra banda, cal tenir en compte que les mesures esmentades, tal com estan implementades actualment, a la pràctica redueixen considerablement el risc que fets similars puguin tornar a succeir.

— La forma en què l'autoritat de control va tenir coneixement de la infracció (art. 83.2.h RGPD).

La FUOC al·lega que "no ha tingut coneixement dels fets objecte del present procediment fins al moment d'inici de la fase d'informació prèvia substanciat davant aquesta Autoritat" i que la persona interessada no s'ha adreçat a la Universitat per exposar els fets i sol·licitar, si és el cas, que es retiri el contingut.

Respecte d'això cal dir que, efectivament, tal com consta als antecedents, l'Autoritat va tenir coneixement dels fets a partir de la denúncia, cosa que impedeix que aquesta circumstància es pugui apreciar com a atenuant.

— Grau de cooperació amb l'autoritat de control (art. 83.2.f RGPD).

En aquest cas, la FUOC posa de manifest que "va retirar de manera diligent el contingut controvertit"; és a dir, "va actuar de manera proactiva en pro dels drets de l'interessat, evitant majors perjudicis."

Certament, és un fet incontrovertit que la FUOC va retirar la publicació amb diligència. De fet, aquesta circumstància ja s'ha tingut en compte per atenuar l'import de partida de la sanció, atès que va evitar que els efectes es perllonguessin encara més en el temps.

Per altra banda, a part de les circumstàncies atenuants que s'han dit, en el seu escrit la FUOC manifesta el seu desacord amb l'aplicació de la circumstància agreujant relativa a la comissió anterior d'altres infraccions relatives a la protecció de dades. En concret, es queixa que aquestes infraccions anteriors "no estan relacionades amb el cas en qüestió, pel que no pot parlar-se de reincidència."

Respecte d'això, pel que fa a la determinació de la quantia de la multa l'article 83.2.e de l'RGPD estableix que s'ha de tenir en compte, entre altres coses, "e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento." D'acord amb això, no cal que les infraccions imposades amb anterioritat estiguin relacionades entre si o es corresponguin a fets anàlegs, sinó que només cal que es tracti d'infraccions en matèria de protecció de dades personals, com és el cas.

Per tot el que s'ha exposat, aquestes al·legacions que fan referència al fet que l'Autoritat no ha considerat diverses circumstàncies atenuants que, a criteri de la FUOC, s'haurien d'haver tingut en compte i, en canvi, ha tingut en compte una circumstància agreujant que la FUOC al·lega que no hi concorre, no poden prosperar, sens perjudici que, atesa la singularitat de les circumstàncies que presenta aquest cas en el seu conjunt, l'Autoritat consideri adient moderar l'import de la sanció econòmica fixada inicialment a la proposta de resolució, en els termes que s'exposen al fonament quart d'aquesta resolució.

3. En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al principi de minimització de dades, cal acudir a l'article 5.1.c de l'RGPD, que preveu que "los datos personales seran adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados (minimización de datos)."

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat el fet descrit a l'apartat de fets provats, que és constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a de l'RGPD, que tipifica la vulneració de "los principios básicos para el tratamiento", entre els quals s'inclou el principi de minimització de les dades.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a de l'LOPDGDD, de la manera següent: "El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679."

En aquest cas, s'ha acreditat el tractament de dades excessives relatives a categories especials de dades personals de menors d'edat, mitjançant la publicació d'aquestes dades sense anonimitzar o pseudonimitzar.

L'article 9 de l'RGPD preveu el següent:

"Tratamiento de categorías especiales de datos personales

1. Quedan prohibidos el tratamiento de datos personales que revelen el origen étnico o racial, las opiniones políticas, las convicciones religiosas o filosóficas, o la afiliación sindical, y el tratamiento de datos genéticos, datos biométricos dirigidos a identificar de manera unívoca a una persona física, datos relativos a la salud o datos relativos a la vida sexual o la orientación sexual de una persona física.

2. El apartado 1 no será de aplicación cuando concurra una de las circunstancias siguientes:

a) el interesado dio su consentimiento explícito para el tratamiento de dichos datos personales con uno o más de los fines especificados, excepto cuando el Derecho de la Unión o de los Estados miembros establezca que la prohibición mencionada en el apartado 1 no puede ser levantada por el interesado;

b) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de obligaciones y el ejercicio de derechos específicos del responsable del tratamiento o del interesado en el ámbito

del Derecho laboral y de la seguridad y protección social, en la medida en que así lo autorice el Derecho de la Unión de los Estados miembros o un convenio colectivo con arreglo al Derecho de los Estados miembros que establezca garantías adecuadas del respeto de los derechos fundamentales y de los intereses del interesado;

c) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física, en el supuesto de que el interesado no esté capacitado, física o jurídicamente, para dar su consentimiento;

d) el tratamiento es efectuado, en el ámbito de sus actividades legítimas y con las debidas garantías, por una fundación, una asociación o cualquier otro organismo sin ánimo de lucro, cuya finalidad sea política, filosófica, religiosa o sindical, siempre que el tratamiento se refiera exclusivamente a los miembros actuales o antiguos de tales organismos o a personas que mantengan contactos regulares con ellos en relación con sus fines y siempre que los datos personales no se comuniquen fuera de ellos sin el consentimiento de los interesados;

e) el tratamiento se refiere a datos personales que el interesado ha hecho manifiestamente públicos;

f) el tratamiento es necesario para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones o cuando los tribunales actúen en ejercicio de su función judicial;

g) el tratamiento es necesario por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado;

h) el tratamiento es necesario para fines de medicina preventiva o laboral, evaluación de la capacidad laboral del trabajador, diagnóstico médico, prestación de asistencia o tratamiento de tipo sanitario o social, o gestión de los sistemas y servicios de asistencia sanitaria y social, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros o en virtud de un contrato con un profesional sanitario y sin perjuicio de las condiciones y garantías contempladas en el apartado 3;

i) el tratamiento es necesario por razones de interés público en el ámbito de la salud pública, como la protección frente a amenazas transfronterizas graves para la salud, o para garantizar elevados niveles de calidad y de seguridad de la asistencia sanitaria y de los medicamentos o productos sanitarios, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros que establezca medidas adecuadas y específicas para proteger los derechos y libertades del interesado, en particular el secreto profesional,

j) el tratamiento es necesario con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado”

D'acord amb l'anterior, en aquest tractament de dades personals i de salut no escau aplicar cap de les excepcions que estableix l'article 9.2 de l'RGPD, per poder tractar aquestes dades en obert.

4. Atès que la FUOC és una entitat privada que no s'encabeix en cap dels subjectes previstos a l'article 77.1 de l'LOPDGDD, és d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 83 de l'RGPD, referit a la imposició d'una sanció econòmica (multa administrativa.)

L'article 83.5 de l'RGPD preveu una sanció de multa administrativa de 20.000.000 d'euros com a màxim o, si es tracta d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4% com a màxim del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i cal optar per la de més quantia. Així doncs, correspon determinar la quantia de la multa administrativa que escau imposar.

Dit això, la quantitat de la multa administrativa serà determinada seguidament, després d'analitzar les circumstàncies del cas concret, l'escrit d'al·legacions de l'entitat i les circumstàncies atenuants i agreujants.

D'acord amb el que estableix l'article 83.2 de l'RGPD, i també de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de la Llei 40/2015, així com atenent a la singularitat de les circumstàncies descrites en l'apartat anterior, escau imposar la sanció de 13.000 euros (tretze mil euros). Aquesta quantificació de la multa es basa en la ponderació entre els criteris agreujants i atenuants que s'indiquen a continuació.

L'article 83.2 de l'RGPD determina el següent, quant a la graduació de la quantia de la multa administrativa:

“Las multas administrativas se impondrán, en función de las circunstancias de cada caso individual, a título adicional o sustitutivo de las medidas contempladas en el artículo 58, apartado 2, letras a) a h) y j). Al decidir la imposición de una multa administrativa y su cuantía en cada caso individual se tendrá debidamente en cuenta:

- a) la naturaleza, gravedad y duración de la infracción, teniendo en cuenta la naturaleza, alcance o propósito de la operación de tratamiento de que se trate así como el número de interesados afectados y el nivel de los daños y perjuicios que hayan sufrido;
- b) la intencionalidad o negligencia en la infracción;
- c) cualquier medida tomada por el responsable o encargado del tratamiento para paliar los daños y perjuicios sufridos por los interesados;
- d) el grado de responsabilidad del responsable o del encargado del tratamiento, habida cuenta de las medidas técnicas u organizativas que hayan aplicado en virtud de los artículos 25 y 32;
- e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento;
- f) el grado de cooperación con la autoridad de control con el fin de poner remedio a la infracción y mitigar los posibles efectos adversos de la infracción;
- g) las categorías de los datos de carácter personal afectados por la infracción;
- h) la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida;

- i) cuando las medidas indicadas en el artículo 58, apartado 2, hayan sido ordenadas previamente contra el responsable o el encargado de que se trate en relación con el mismo asunto, el cumplimiento de dichas medidas;
- j) la adhesión a códigos de conducta en virtud del artículo 40 o a mecanismos de certificación aprobados con arreglo al artículo 42, y
- k) cualquier otro factor agravante o atenuante aplicable a las circunstancias del caso, como los beneficios financieros obtenidos o las pérdidas evitadas, directa o indirectamente, a través de la infracción.”

Al seu torn, l'article 76.2 de l'LOPDGDD disposa que, a banda dels criteris establerts a l'article 83.2 de l'RGPD, també es poden tenir en compte els següents:

- “a) El caràcter continuat de la infracció.
- b) La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la pràctica de tractaments de dades personals.
- c) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció.
- d) La possibilitat que la conducta de l'afectat hagi pogut induir a la comissió de la infracció.
- e) L'existència d'un procés de fusió per absorció posterior a la comissió de la infracció, que no es pot imputar a l'entitat absorbent.
- f) L'afectació als drets dels menors.
- g) Disposar, quan no sigui obligatori, d'un delegat de protecció de dades.
- h) La submissió per part del responsable o encarregat, amb caràcter voluntari, a mecanismes de resolució alternativa de conflictes, en els supòsits en què hi hagi controvèrsies entre aquells i qualsevol interessat.”

Doncs bé, per tal de determinar l'import de partida per calcular la sanció econòmica a imposar a la FUOC, s'ha tingut en compte la gravetat de la infracció comesa —és a dir, si es tracta d'una infracció lleu, greu o molt greu—, el nombre de persones afectades per la infracció i el volum de negoci de l'entitat, entre altres circumstàncies concurrents en aquest cas, les quals s'especificaran. Pel que fa al volum de negoci, la instructora s'ha basat en la informació que consta al portal de transparència de la FUOC, on apareix publicat l'informe d'auditoria dels comptes anuals que comprenen el balanç a 31/12/2023; en aquest informe hi consta que la xifra d'ingressos per prestació de serveis ha estat de 163.235.230,15 euros. En efecte, tal com ha establert el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el volum de negoci d'una empresa pot constituir una indicació de la dimensió i de la seva potència econòmica (*vid.* assumpte T-25/06 Alliance One International, Inc./Comissió Europea). Tanmateix, aquest no és l'únic indicador per determinar la quantitat d'una sanció, atès que també cal dur a terme un examen exhaustiu de la seva efectivitat, caràcter dissuasiu i proporcionalitat.

En aquest punt, escau indicar que la FUOC pot presentar les al·legacions que consideri adients pel que fa a la xifra de negoci a partir de la qual es calcula l'import de la sanció

econòmica de multa administrativa. També, qualsevol document comptable acreditatiu de la xifra de negoci, en cas de discrepància.

Tal com s'ha avançat, d'acord amb l'article 83.5 de l'RGPD, la quantitat màxima de la sanció de multa administrativa per la infracció que s'imputa a la FUOC és de 20.000.000 d'euros o d'una quantia equivalent al 4% del volum de negoci total anual global, i cal optar per la quantia més gran. En aquest cas, tenint en compte que el 4% del volum de negoci de 163.235.230,15 euros representa 6.529.409,21 euros, aquest seria el primer paràmetre de referència.; tanmateix, l'RGPD precisa que s'ha d'establir com a màxim la de més quantia, i això suposa que la quantitat màxima que aquesta Autoritat podria imposar a la FUOC per la infracció imputada no pot superar els 20 milions d'euros.

Una vegada establert el topall màxim de la quantitat de la sanció econòmica que correspon imposar per la infracció comesa, escau evidenciar que l'Autoritat fixarà l'import de la sanció tenint en compte les circumstàncies relacionades amb la conducta il·lícita i la seva tipificació.

D'acord amb l'exposat, la imposició d'una sanció econòmica de multa administrativa no és el resultat d'un mer càlcul matemàtic, sinó que és el resultat d'una àmplia valoració dels elements concrets de cada cas. Dit això, correspon determinar la sanció econòmica que escau imposar a la FUOC per la infracció comesa relativa a la vulneració del principi de minimització de dades previst a l'article 5.1.c de l'RGPD, en relació amb l'article 9, també de l'RGPD.

Per tal de determinar el punt de partida per calcular la sanció econòmica, s'ha tingut en compte que la infracció es qualifica de molt greu, així com el nombre de persones afectades i el volum de negoci de la FUOC. Així, atesa la gravetat de la infracció, aquesta Autoritat considera que correspon una xifra inicial de 20.000 euros en el cas de les infraccions molt greus.

Dit això, partint de les xifres que apareixen en els comptes anuals i de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de l'LRJSP, es considera ajustat a dret augmentar l'import a imposar a les entitats imputades amb una xifra de negoci de deu milions d'euros o superior. D'acord amb aquest criteri, a l'import resultant de la gravetat de la infracció, s'hi addicionen les quanties següents:

- A les entitats amb volum de negoci inferior a 10.000.000 euros: no s'afegeix cap import addicional.
- A les entitats amb un volum de negoci entre 10.000.000 i 100.000.000 euros: 15.000 euros addicionals.
- A les entitats amb un volum de negoci superior a 100.000.000 i inferior a 250.000.000 euros, com succeeix en aquest cas: 25.000 euros addicionals.

D'altra banda, atès que el nombre de persones afectades per la infracció és menor de 100, no escau incrementar l'import de partida per calcular la quantia de la multa.

D'acord amb aquests tres elements, sens perjudici del que pugui resultar un cop aplicats els atenuants i agreujants del cas, l'import de partida de la sanció és de **45.000 euros**.

Això suposa ubicar-se en la franja baixa de les quanties abans referenciades, fins i tot si partíssim de la quantia relativa al 4% del volum de negoci.

Establerta la xifra anterior, tot seguit s'exposen els elements que modularan la quantitat de la sanció econòmica. Aquests s'han quantificat en funció de la seva incidència la infracció de l'article 5.1.c de l'RGPD, en relació amb l'article 9 de l'RGPD.

Com a criteris atenuants, hi concorren les tres causes següents:

- La manca de beneficis obtinguts a conseqüència de la infracció (art. 83.2.k RGPD i art. 76.2.c LOPDGDD).

No consta que la FUOC hagi obtingut cap benefici econòmic arran de la publicació del treball controvertit en el repositori O2. Aquesta circumstància ha d'actuar com un atenuant de l'import de partida de la sanció equivalent a **12.000 euros**, ja que no s'aprecia l'ànim d'obtenir benefici econòmic.

- La manca d'intencionalitat en la comissió de la infracció (art. 83.2.b RGPD).

El fet que s'hagi acreditat la manca d'intencionalitat per part de la FUOC atenua l'import de partida de la sanció en **12.000 euros**. Tot això sens perjudici que el responsable del tractament ha de respectar els principis i complir les seves obligacions, en relació amb els tractaments de dades que duu a terme.

- Les mesures que ha pres el responsable del tractament per evitar que es continuïn causant danys i perjudicis a les persones afectades (art. 83.2.c RGPD).

En aquest cas, l'entitat ha acreditat que, per tal de posar fi a la infracció, va retirar la publicació controvertida amb diligència, tan aviat com va tenir coneixement que podia infringir la normativa de protecció de dades personals. Aquest fet atenua l'import de partida de la sanció en **12.000 euros**, atès que va evitar que els efectes es perllonguessin encara més en el temps.

Per contra, com a criteris agreujants cal tenir en compte els elements següents:

- La naturalesa, gravetat i duració de la infracció (art. 83.2 a RGPD). Dels fets acreditats, se'n desprèn que les dades sense anonimitzar es van mantenir publicades almenys entre les dates 16/02/2010 i 01/03/2024; és a dir, durant més de 14 anys.

En aquest cas, només s'ha tingut en consideració la durada de la infracció com a criteri agreujant, ja que tant la gravetat de la infracció com el nombre de persones afectades són criteris que s'han tingut en compte per determinar el punt de partida del càlcul de la sanció econòmica de multa administrativa, com s'ha dit anteriorment.

Aquesta circumstància agreujant incrementa la sanció en **1.000 euros**, atès que les dades de les persones afectades van estar exposades durant un període de temps considerable.

- La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la pràctica de tractaments de dades personals (art. 76.2.b LOPDGDD). En la mesura que l'entitat imputada és una universitat, escau afirmar que hi ha una estreta vinculació entre la seva activitat educativa i el

tractament d'un nombre considerable de dades personals —no només d'estudiants de grau o postgraus, sinó també d'investigadors i investigadores i altre personal que pugui prestar els seus serveis a l'entitat.

Per aquests motius, la vinculació de la universitat amb la pràctica habitual d'aquests tractaments de dades constitueix una circumstància que agreuja l'import de partida de la sanció en **1.000 euros**. Aquesta quantia deriva de la rellevància que el tractament de dades especialment protegides té en l'entorn universitari, així com de l'obligació de ser especialment curós amb l'observança dels principis de protecció de dades i el compliment de les obligacions atribuïdes al responsable del tractament.

- Les categories de dades personals afectades per la infracció (art. 83.2.g RGPD).

Tal com es desprèn dels fets provats, amb la comissió de la infracció han resultat afectades categories especials de dades de l'article 9 de l'RGPD, com ara, entre altres, dades relatives a la salut (aspectes de la personalitat, psicològics i de conducta) o sobre determinades pràctiques religioses. Aquesta circumstància agreuja l'import de partida de la sanció en **1.000 euros**.

- La comissió d'infraccions de la normativa de protecció de dades amb anterioritat (art. 83.2.e RGPD). En concret, es va sancionar econòmicament la FUOC en diversos procediments sancionadors (PS 40/2014, PS 29/2017, PS 27/2021 i PS 41/2022). La reincidència en la comissió d'infraccions constitueix un agreujant de l'import de partida de la sanció que ascendeix a **1.000 euros**.

Segons el que estableixen els articles 83.2 de l'RGPD i 76.2 de l'LOPDGDD, i també de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, la sanció és de **13.000 euros** (tretze mil euros). Aquesta quantificació de la multa s'efectua després d'haver aplicat els atenuants i agreujants esmentats, amb la finalitat que l'import resultant sigui proporcionat, efectiu i que, a més, tingui efecte dissuasiu.

5. Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 83 de l'RGPD en relació amb fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta la directora de l'Autoritat perquè la resolució que declara la infracció estableixi les mesures escaients perquè cessin o se'n corregeixin els efectes.

En aquest cas, no cal requerir mesures per corregir els efectes de la infracció, atès que l'entitat ja va retirar del repositori O2 la publicació controvertida.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Imposar a la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya la sanció consistent en una multa de 13.000 euros (tretze mil euros), com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.c, ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 5.

2. Notificar aquesta resolució a la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya.
3. Ordenar que aquesta resolució es publiqui al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora